

ELLEN NIIT

Arcvonások

*Torz korokban,
a gyűlölet parancsának,
a szeretet tilalmának béklyójában,
az államilag megrendelt öröm
fojtogatásában,
amit ők boldogságnak mondtak,
a szabadságnak hazudott börtönben,
spiclik és besúgók
sanda pillantásainak keresztüzében
mégis összefogtunk –
mi,
e föld gyermekei.*

*Alig érthető jelzések nyelvén
hallgattunk.
Hűségesek voltunk
anélkül, hogy esküt tettünk volna,
vagy hűséget fogadtunk volna.
Zászlók nélkül és indulók nélkül is
ennek a földnek
voltunk egyszerű gyermekei.*

*A tenger kékjébe nézve,
a fekete földön állva,
lelkünkben a hó fehérségével
önmagunk maradtunk.*

*Pedig szemünk láttára
szaggatták szét
a könyveinket,
szülőhelyünket átkeresztelték,
otthonainknak
új nevet adtak.
Belöktek minket
valami örült,
bábeli nyelvzavarba.*

*Igazságainkat felszámolták.
Idegen hazugságokból
gyúrtak számunkra új igazságokat,
hogy a fejünkbe verjék.
De mi tudtuk:
Nem igaz,
nem igaz!*

*Hitvány hazugságaik közt,
igazunk fényében,
a történelem homályos ködfüggönyén át
mégis megláttuk arcvonásodat,
szülőházánk.
Ez adott erőt,
hogy naponta új erőt merítsünk
magunkból.*

*Íme,
itt vagyunk –
itt az igazság leánykórusa,
a megvilágosodás testvérisége,
mely a múltból a jövőbe lép át.
Kitárva mellét a szélnek,
tiszta fejjel,
csengő szavakkal.*

Az éveknek szárnyuk van, kedvesem

*Az éveknek szárnyuk van, kedvesem,
madárként szállnak el tenyerünkről a napok.
Beköszöntött az ősz,
és a darvak háromszöge
takarodót krúgat
az égbolt alatt.*

*Levelét hullatja nappal a nyír,
éjszaka pedig
sűrűn hullnak az ég
csillagfájáról a csillagok.*

*Gyere, takarítsuk be,
amit a nyár adott,
ízleljük meg a gyümölcs édességét,
és vermeljük el
a sok érett magot.*

*De azért, kedvesem,
hagyjunk köztük néhány piros levelet is,
az ősz üzenetét.*

Bölcs erdők

*Bölcs erdők
bámulnak minket
bagolyszemükkel,
a bozótból
arcunkba villan
a megértés csillámfénye.*

*Bocsásd meg nekiünk,
ha tudod,
a tarvágásokat,
a vadászterületeket,
te, sötétkék rengetegben élő
bagolyszemű isten.*

Jávorszky Béla fordításai